

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

6. De invocatione SS. Pontif seu Episcop. qui in Patronos sunt electi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

rentius.
Cosmas
& Damia-
nus. S.
Eustach.

cripere vel utari. Innocentius & inelyti illi Mir-
tyre SS. Cosmas & Damianus, vt qui nobiles Me-
dici fiere in terris, iam sint nobis Medici de caelis
in hac aggritudine inmedicabili humana arte:

S. Eustachius etiam pie hic invocandus, cui cum
apparuisset Dominus mox a conuersione, dixit se
velle eum instar Iob probare, & Orbi vniuerso in
exemplar patientiae & potentum calamitatis ex-
hibere. Cum igitur rebus omnibus eius familia il-
lustris foret & copiosa: repente eam inuadit pestis
seruos & ancillas omnes depascens, & rotam do-
mum vacuum reddens famulis. Deinde pestis ag-
greditur pecorae, equos & mulos, boues & oves, ex-
editque omnes eius greges, ita vt animalium pos-
silio copiosum funditus interierit. Intellexit autem
ipse cum vxore hoc esse principium & velut proe-
mium tentationum, ferebantque forti animo
haec omnia: adimplentes illud S. Iacobi: *Omne gau-*

Iac. I.

*diu exultare Fratres, quando in variis tentationes
pccideritis, cientes quod probatio fidei vestra, patientiam
operatur, patientia autem opus perfectum habet,
vt sitis perfecti & integri in nullo deficientes. Hoc
autem solum petebant ne eos delereret gratia Dei
gratiaque tolerante benignae eos aspiciens. Ita Sa-
turus. 1. Novemb.*

S. Adria-
nus in Bel-
gio.

In Belgio specialissimè invocatur S. Adrianus,
qui adeo potens est in morbo epidemiae, vt ad cor-
poris eius sacrum pignus, quod Gerardimonibus
in Hannonia requiescit, & pie colitur, peregrinae
tio sit: celebris Novimus quoque & restari possi-
mus parte brachij eius è nobili Lobbiensi Cœnobio
(vbi notabilis pars pretiosè adseruatur) delata in
varia loca peste infecta, mox luem sedatam fuisse,
populis caeleste auxilium agnoscentibus. Testari
id possunt Montenses, Dionantenses, Bellemon-
tenses, Anderlacentes, & alij, qui hoc pestilentiae
morbo adfusi, postularunt humillimè à Reueren-
do Praefule & Conuentu Religioso Lobbijs, vt ad
illos pretiosum illud pignus deferri permitterent.
Quod quidem magno cum fructu factum fuit. Lu-
xeoburgensis quoque Civitas, siue Primores illi-
us, ex hac abhinc annis afflictissimi miserrant spe-
ciali legatione ad Adrianum Gerardimonenses, spe-
pendentes eius Tholo & sacrae Aerae symbolum suae
deuotionis Cordis effigiem quamdam auream o-
perosè & affabrè factam, vt Cordium afflictorum
langoribus gravissimis in civitate sua ac Provin-
cia subuenire suo dignaretur patrocinio.

S. Seba-
stianus.

Invocandus denique S. Sebastianus, vt qui telis
adeo inhumaniter transfixus fuit, irae divinae sa-
gittas à nobis suis avertat meritis. Hoc enim sua
promeruit passione & patientia. Notum est ex Pau-
lo Diacono lib. 6 & ex alijs Historicis, quod Anno
Domini 680 mense Iulio, post Lunae Eclipsim,
peste ingens vastavit Romam, & nonnullas Italiae
Civitates. Tanta autem morientium erat multi-
tudo, vt parentes cum filijs, fratres cum sororibus
bini per feretra ad sepulchra ducerentur. Tunc quo-
que visibiliter multis apparuerunt Angelus bonus
& malus, noctu per ciuitatè pergeret. Ex illis bo-

ni Angeli quoties malus Angelus venabulo quod
mau getebat, oltium cuiuscumq; domus percuf-
sisset, tot de eadem domo die subsequenti homi-
nes interibant. Per revelationem autem euidam
dictum est, pestem non cessaturam, priusquam in
Basilica S. Petri ad vincula, S. Sebastiani Martyris
altare erigeretur. Ita factum est, & delatis ad Vir-
bem S. Martyris Reliquijs altarique erecto quiescit
lues pestifera.

Quiescit caput S. Sebastiani Epternaci in Duca-
tu Luxemburgensi, quod S. Willbrodus Sergio
Papa dicecensis Roma dono accepit. Illud autem,
vt pestis epidemica grassari vix iam incipit, frequen-
ti peregrinatione & concursu colitur, vt S. Seba-
stiani interuentu Christianus populus a periculo
liberetur. Quod quidem ob gloriosi Martiris me-
rita elargiri solet Deus. Testis est Brethelus in Hi-
storia Luxemburgensi.

Ergo & tunc oportuna erit haec oratio. S. Seba-
stiane, Martyr inelyte, cum meritis a ueris à plebe tibi
deuoto iugiter i-a diuina: S. Laurentii intercede pro
nobis, vt liberemur ab igne pestilentiae: S. Adriane
ponens apud Deum in nostra afflictione adiuuans a-
pud illum pro auerendo morte; i-ti nite. Vofij, d-
biles & illustres Medici, SS. Cosma & D. miane, e-
stote nobis de celo Medicia intercessione Omnes Sa-
cti Martyres interuenite pro afflictis. hoc enim apud
Deum promeruitis vestro pro eo profuso sanguine.

CAPVT VI.

Specialiter hi in auxilium vocandi sunt
qui Patroni sunt locorum in quibus agimus in
quorum honorem Tempia & Altaria erecta sunt
atque quorum sacris ibidem gaudemus Reliquijs. Hi
nempe populam in sua protectionem receperunt
contra aduersam tam corporis quam animi, vt suis
manu & tutela eorum iter arripiant aeternitatis. Er-
go specialis deuotio eis debetur, vt amolantur à
nobis flagella diuinæ indignationis, quae peccatis
nostris in caput nostrum accesserunt: & benedi-
ctionem nobis impetrent ac defensionem.

Quod autè dicimus invocandos eos singulatim
quorum gaudemus Reliquijs sacris, docuit Am-
broli dum lib. de viduis c. 8. dicit: *Obsecrandi sunt
Martyres quorum videmur quodam corporis pignora
patrocinij vendicare. Possunt pro peccatis rogare nos-
tris, qui proprio sanguine sua habuerunt peccata,
lauerunt. Quod de Martyribus dicit, idem dicimus
de alijs Sanctis: Ies enim habemus speciale patroci-
nij si eorum pignora facta corporis & exuiae apud
nos quiescant cum honore. Vnde & in flagellis so-
lent nobis esse auxiliatores oportuni.*

Sic meritò in Dicecesi nostra Leonidensi invocan-
tur specialiter S. Lambertus, S. Hubertus, S. Serua-
tius, quorum sacris corporibus gaudet Dicecesis
illa, quique se se sapius Tutelares Duos in flagel-
li & aduersis exhibuere, & potentes apud Deum
Mediatores & Intercessores.

Sic in oppido nostro meritò & quidem singu-
lari

ANTIO

De Inu-
catione
Sanctorum
Reliquijs
Sua Epi-
scopi
corporum
truncata
sunt alijs

Labellum
S. Dorothei
sua Reliquijs
truncata

lariter invocamus S. Germaum Episcopum Parisien-
 sem, ex Ordine S. Benedicti electum Antili-
 ten, qui ex antiquis saculis Ecclesie nostrae Patro-
 nus est designatus. Dico merito & singulariter
 nos cum invocare tempore morbo & contagio-
 so, quia Deus ol in tantam ei gratiam laetitiam con-
 tulit, ut lecti eius stramiam & paleas ad agros de-
 latæ, eos sanarent ab omni infirmitate. Idem quo-
 que præstitit epistolæ manu eius conscriptæ,
 quæ vbi agi de voce susculabantur, mox sanitate
 & vires recuperabant. Sed hoc spectatum hic re-
 memoraandum, quod cum Medoni propè Parisios
 incolæ omnes pesti laborarent, nullo illuc bene-
 dicto pace, mox eos sanos & incolumes redidit.
 Cui ergo nunc non minus potens sit in cæli, quam
 tunc in terris, merito ad eum recurrit populi in
 eius tutelam adiciti contra omnia adversantia.
 Quapropter hæc est nostra ad eum Antiphona quoti-
 die decantata: O Germane, Pater bene & Patro-
 ne, Te quaesumus locum istum protege, defende, & visita,
 pro devota tibi servitute Christi quam exora. Cui addit
 Versus: Ora pro nobis Beate Pater Germane, R. Vidi-
 mi efficitur Christi promissione. Postea hæc subscri-
 quitur Oratio: Deus qui compitis quæ ex nulla no-
 stra virtute subijciuntur, concede propitius, ut merce-
 sione B. Germani Confessoris tui atq; Potestatis contra
 omnia adversa munus amur Per Christum Dominum no-
 strum. Idem Patronus colitur special cultu Pari-
 sijn, vbi fuit Episcopus Augustodun: vbi natus fuit
 & educatus, M. antibus Hannoniæ, ac pluribus
 alijs in locis vbi Ecclesie in honorem eius erectæ
 sunt.

S. Germa-
 nus, di-
 versis in
 locis invo-
 catur.

Patroni
 locorum
 speciali-
 ter invo-
 candi

Audieram ad propositum nostrum de Patro-
 nis locorum spiritualiter invocandis, quod refert S.
 Gregorius Turonensis in vita S. Nicetij. Cum lues
 inguinaria Tevericis in populam in circuitu civi-
 tatis valde vastaret, & Sacerdos Dei Nicetius pro
 ovibus suis commisit. Dei misericordiam assidue
 imploraret: factus est sonus de nocte magnus, tam-
 quam tonitruum v. l. idam super pontem amnis,
 ita ut putaretur: vrbis ipsa absorberi. Camque om-
 nis populus exterritus in lectulis recedisset læthi-
 ferum sibi oppetens interitum, audita est vox v-
 na cæteris clarior dicens: Et quid hic, o socii facimus
 Ad unam enim portam Eucharis Sacerdos obser-
 vat: ad alteram Maximinus excubans in medio ver-
 tur Nicetius. Nihil hic ultra prævalere possumus, nisi
 finiamus hanc urbem eorum tui roni. Hac audita voce
 statim morbus quieuit, nullusque hoc morbo vl-
 tra defunctus est. I. a S. Gregor. Turon. Patet igitur
 quomodo Sanctorum Patronorum præsentia &
 factorum corporum Reliquijs pestis fuerit depul-
 sasqua Trevirenses S. Eucharis, corpore gaudent
 in vna parte civitatis sin altera corpore S. Maximi-
 ni. Hi fuerunt Patroni & Tutores in illo pestilentie
 flagello.

S. Remi-
 gius Rhe-
 mensem

Sic & S. Remigius se verè Tutelam divum, ac
 Patrem peramandum & colendum Rhenensibus
 exhibuit, dum eius Palla circumgestata pettem

depulit ab eorum sinibus Remurus sic enarra-
 dem S. Gregorius Turonensis de gloria Confess. c.
 79. Cum lues inguinaria in populum prime Germania
 de vastaret, & omnes terreretur huius cladis audire
 concurrerit populus Rhoemensis ad S. Remigij sepulchrū
 pro remedio. Accessis cereis per totam noctem, excu-
 bat in Psalmis & Hymnis. Mane factū, instinctū di-
 vino assumunt Pallam de Beati sepulchro. & compa-
 runt in modum feretri accessisq; super cruce cereis
 dant voces in Canticis, circumstantes urbem cum vicia-
 nee præterirent vltimū hospitium, quod non hæc circū-
 stione concludant. Non post multos dies, huius civita-
 tis a fine aggreitur lues. Verum locum accedens quid
 Beati pignus accessit, ac si constitutū cereres termi-
 nū, intra in quædam modo non est ausa, sed etiā quæ
 in princ. pio per vaserat, huius virtutis repulsi reli-
 quit. Hæc S. Gregor. Turon. Vid. S. Remigij, Janu-
 arii ex H. uemaro Scriptore vitæ S. Remigij.

populum
 servavit.

Addendum & hic de m. ra virtute, & confido
 quasi miraculo S. Eligij Patroni specialis apud Be-
 thunienses in Belgio in præservandis suis a pesti-
 lencia. Ibi Sodalitas quedam est (quam vocat Cha-
 ritaem S. Eligij auctore) qua nihil laudabilis,
 nihil que Republicæ est salutaris, vaans funeris
 est: reudis Per illam fit ut nemo cuiuslibet cō-
 ditionis supremo funeris & sepulchri honore ca-
 ceat. Auctor est vel fialor huius Sodalitij B. Eli-
 gius, antiquus Flandrorum Apocstolus, qui anno
 millesimo centesimo octuagesimo octavo eodem
 temporis & horæ articulo duobus Fabris ferarijs
 vni Bethuniæ, alteri Beuriai (locus est distans
 plus mille passuum) sub noctem apparuit, & vt ce-
 teum illum toto Belgio memoratissimum, qui et-
 iam nouum ad sacra accenditur, & non dimittitur,
 efformarent, admouit. Quam rem cum Prior
 Monasterij S. Ptoiechi in suburbij Bethuniensibus,
 vir sanctitatis singularis, cognovisset: factū
 diligenti inquisitione, suator fuit vt cuiusmodi So-
 dalitium pietatis Christianæ in defunctos insti-
 tueretur. Ad cuius legitimam administrationem
 quatuordecim viginti vnus viri ex honestissimo civiū
 ordine diliguntur, qui communibus suffragijs
 Præpositum & quatuor viros creant, quos Maio-
 res nominant, qui se Duces præbeant, & cæteros
 sublequi iubeant in ædes quaslibet ad exportanda
 cada vera quolibet morbo etiam pestilentie ex-
 tinctā, modò in Sodalitatem nomina dederint, &
 intra statos limites vrbis morui deprehendantur.
 Et annis propè quadringentis compertum est, ni-
 hil contagionis contraxisse, qui tam spum opus
 charitatis exercuere. Quod quidem beneficium
 Bethunienses, tum Dei clementiæ, tum assidue
 B. Eligij Tutelaris Divi intercessioni adscri-
 bunt. Hæc ex Archivis Bethuniensibus referunt passim Historici
 Belgici.

Bethuni-
 enses à S.
 Eligio à
 peste præ-
 servati.